

aripi de inimă neagră

Adina Coltea

plângi...
mă îndemnă rânjind,
neîmblânzit,
chipul de arhanghel prelung,
fără de umbră.

fiecare frică a ta
mi te aduce
o cădere
mai aproape.
fiecare întuneric,
oricât de alb,
curge lacrimi,
ce dor în idee
posibile renunțări...
numai la celălalt capăt
de orizont vertical,
înspre mine,
răsar nelumini
rupte din umbra alunecării tale,
pas cu pas,
de gând temut,
praf cu praf
din sfărâmări
de cuvânt uscat
în tăceri
ca de lut...

hai, plângi... mai adânc,
înspre mine...